

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ Ι
Η ΓΕΝΙΚΗ ΩΣ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΣ (ΕΤΕΡΟΠΤΩΤΟΣ, ΕΠΙΡΡΗΜΑΤΙΚΟΣ)

Στα ακόλουθα παραδείγματα να χαρακτηρισθούν συντακτικά οι προσδιορισμοί σε γενική πτώση:

1. Τῶν κατηγορῶν ὁ βουλόμενος παρελθὼν ἐλεγξάτω.
2. Μεστὸς ὁ τόπος ἐστὶν λιθίνων στηλῶν καὶ ναῶν.
3. Οἱ Ἀθηναῖοι ὠρμίσαντο τῆς Χερρονήσου ἐν Ἐλαιοῦντι.
4. Πολλοὶ πολῖται μετὰ θάνατον ἄξιοι ἀνδριάντων νομίζονται.
5. Αὕτη ἐγένετο ἡ αἰτία τῆς στάσεως.
6. Οἶδα ὑμᾶς κοινωνοὺς γεγονότας σοφίας.
7. Ἡ πόλις μετὰ τὴν ἦτταν τῶν πολεμίων ἐκτίσθη.
8. Τοὺς καταλύοντας τὰς πολιτείας κοινὸς ἐχθρὸς νομίζετε ἀπάντων τῶν ἐλευθερίας ἐπιθυμούντων.
9. Οὗτοι δὲ οἱ δαίμονες πολλοὶ εἰσὶν, εἷς δὲ τούτων ἐστὶ καὶ ὁ Ἔρως.
10. Ἐπύθοντο οἱ ἐν τῇ Σάμῳ Ἀθηναῖοι τὸν ἐπίπλου ἀυτῶν.
11. Κατὰ τὸ ψήφισμα τοῦ δήμου Ἀγόρατος ἔγραψεν ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν τὰ ὀνόματα καὶ ἔστι φονεὺς ἐκείνων καὶ ἀπάντων τῶν κακῶν αἴτιος τῇ πόλει ἐγένετο.
12. Τοῦ δὲ πάντων ἡδίστου ἀκούσματος, ἐπαίνου σεαυτῆς, ἀνήκοος εἶ, καὶ τοῦ πάντου ἡδίστου θεάματος ἀθέατος.
13. Τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν τιμᾷ τοὺς ἀγαθοὺς ἀνδρας ὅσοι σωτῆρες τῆς πόλεως εἰσι συμπάσης.
14. Ἀρετὴ δ' ἐστὶ μὲν δύναμις ποριστικὴ ἀγαθῶν καὶ φυλακτικὴ καὶ δύναμις εὐεργητικὴ πολλῶν καὶ πάντων.
15. Ἡ φιλία μὲν ἀσθενείας τὸ δὲ μῖσος δυνάμεως παράδειγμά ἐστιν.
16. Ὅσοι Ἀθηναίων πάρεστε πολλῶν ἤδη πολέμων ἔμπειροί ἐστε.
17. Ὁ πᾶς ὄμιλος καὶ ἀστῶν καὶ ξένων ἐπακούει αὐτῶν.
18. Οἰκισταὶ δὲ Σπάρτης ἐγένοντο καὶ τῶν παρόντων ἀγαθῶν αὐτοῖς ἀπάντων ἀρχηγοὶ κατέστησαν.
19. Θαυμάζομεν Σωκράτη τῆς σοφίας.
20. Τέταχθε ὑπὸ τῶν νόμων φύλακες τῆς δημοκρατίας.
21. Ἀθηναῖοι ἐφ' ἡμᾶς ὄρμηνται, πρόφασιν μὲν Ἐγεσταιῶν ξυμμαχία καὶ Λεοντίνων κατοικίσει, τὸ δὲ ἀληθὲς Σικελίας ἐπιθυμία, μάλιστα δὲ τῆς ἡμετέρας πόλεως.
22. Τετρακόσια τάλαντα ἀργυρίου Ἀντίπατρος τῶν ἀστῶν ἀνὴρ ἐδαπάνησεν.
23. Οὐδεὶς ἦν τῶν πολιτῶν ἐνδεὴς τῶν ἀναγκαίων.
24. Ἄπαντα γὰρ ταῦτα σωφροσύνης ἔργα καὶ δικαιοσύνης ἐστίν.
25. Ὁ νόμος ἐστὶν οὗτος Δράκοντος, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι.
26. Ἔκε Τισσαφέρνης καὶ ὁ τῆς βασιλέως γυναικὸς ἀδελφός.
27. Εἰς τοῦτο γὰρ τινες ἀνοίας ἐληλύθασιν.
28. Οἱ Χαλδαῖοι μισθοῦ στρατεύονται.
29. Καὶ ἰμάτιον ἡμφίεσαι τὸ αὐτὸ θέρους καὶ χειμῶνος.
30. Πόρρω ἤδη ἐστὶ τοῦ βίου θανάτου δ' ἐγγύς.
31. Τότε δυνήθεσθε ἀξίως τῶν πραγμάτων εἰπεῖν.
32. Σπάρτη δὲ ποῦ γῆς ἐστι;
33. Οἶμοι τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς πατρίδος.